

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci navrhovatelů:
a) **obec Blažovice,** se sídlem Nádražní 242, Blažovice
b) **obec Dolní Dunajovice,** se sídlem Zahradní 613, Dolní Dunajovice
c) **obec Jinačovice,** se sídlem Jinačovice 83, Kuřim
d) **obec Lubě**, se sídlem Lubě 15, Černá Hora
e) **obec Malá Lhota,** se sídlem Malá Lhota 38, Černá Hora
f) **obec Malhostovice,** se sídlem Malhostovice 75, Tišnov 3
g) **město Modřice,** se sídlem náměstí Svobody 93, Modřice
h) **obec Moravany,** se sídlem Vnitřní 49/18, Moravany u Brna
i) **obec Nebovidy,** se sídlem Nebovidy 78, Moravany u Brna
j) **obec Ostopovice,** se sídlem U Kaple 260/5, Ostopovice
k) **obec Ponětovice,** se sídlem Ponětovice 63, Šlapanice u Brna
l) **obec Skalička,** se sídlem Skalička 10, Tišnov 03
m) **obec Troubsko,** se sídlem Zámecká 8, Troubsko
n) **obec Želešice,** se sídlem ul. 24. dubna 16, Želešice
o) **Spolek Spokojené Díly z.s.,** se sídlem Foglarova 1817/57, Kuřim
p) **Spolek Pěkný jih z.s.,** se sídlem Moravanská 159/86, Brno-jih-Přízřenice
q) **Doc. RNDr. P. F., CSc.,**
r) **Ing. J. F.,**
s) **JUDr. Z. J.,**
t) **Mgr. et Ing. P. K.,**
u) **Ing. J. K.,**
v) **J. P.,**
w) **J. Š.,**
x) **Mgr. B. T., Ph.D.,**
y) **Mgr. Z. C.,**
z) **JUDr. Z. H.,**
aa) **H. Ch.,**
ab) **J. K.,**

ac) E. K.,
ad) Mgr. Z. K.,
ae) F. K.,
af) M. L.,
ag) P. F. N.,
ah) V. P.,
ai) Ing. L. P.,
aj) Mgr. V. P.,
ak) V. P.,
al) P. P.,
am) H. P.,
an) PhDr. M. S.,
ao) J. F.,
ap) J. F.,

navrhovatelka z) zastoupena JUDr. Milanem Švejdou, Ph.D., advokátem se sídlem Marie Steyskalové 38, Brno, ostatní zastoupeni Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem Údolní 33, Brno,

proti odpůrci: **Jihomoravský kraj,** se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno,
zastoupený JUDr. Petrem Fialou, advokátem se sídlem Helfertova 2040/13, Brno,

za účasti osob zúčastněných na řízení:
1. Ing. J. D.,
2. **Město Kuřim,** se sídlem Jungmannova 968/75, Kuřim,
3. **Obec Ratíškovice,** se sídlem U Radnice 1300, Ratíškovice,
4. **Obec Lelekovice,** se sídlem Hlavní 75/7, Lelekovice,
5. **Obec Česká,** se sídlem Česká 26, p. Lelekovice,
6. **Obec Sudoměřice,** se sídlem Sudoměřice 322,
7. **Město Mikulov,** se sídlem Náměstí 1, Mikulov,
8. **Městys Černá Hora,** se sídlem nám. Míru 50, Černá Hora,
9. **Město Miroslav,** se sídlem nám. Svobody 1/1, Miroslav,
10. **Město Moravská Třebová,** se sídlem nám. T. G. Masaryka 29, Moravská Třebová,
11. **Město Rousínov,** se sídlem Sušilovo náměstí 84/56, Rousínov,
12. **Obec Zbýšov,** se sídlem Zbýšov 7,
13. **Obec Lesní Hluboké,** se sídlem Lesní Hluboké 46,
14. **Obec Vísky,** se sídlem Vísky 96,
15. **Obec Vanovice,** se sídlem Vanovice 132,
16. **Obec Vranov,** se sídlem Vranov 24,
17. **Město Jevíčko,** se sídlem Palackého nám. 1, Jevíčko,
18. **Město Rosice,** se sídlem Palackého náměstí 13, Rosice,
19. **Město Kunštát,** se sídlem nám. Krále Jiřího 106, Kunštát,
20. **Obec Maršov,** se sídlem Maršov 71,
21. **Obec Městečko Trnávka,** se sídlem Městečko Trnávka 5,
22. **Obec Hradčany,** se sídlem Tišnovská 131, Hradčany,
23. **Město Znojmo,** se sídlem Obroková 1/12, Znojmo,
24. **Městys Ostrovačice,** se sídlem náměstí Viléma Mrštíka 54, Ostrovačice,

pokračování

25. **Město Břeclav,** se sídlem nám. T. G. Masaryka 42/3, Břeclav,
26. **Ing. J. V.,**
27. **Město Vracov,** se sídlem náměstí Míru 202, Vracov,
28. **Obec Říčany,** se sídlem nám. Osvobození 340, Říčany,
29. **Městys Křtiny,** se sídlem Křtiny 26,
30. **Obec Újezd u Černé Hory,** se sídlem Újezd u Černé Hory 108, Lipůvka,
31. **Obec Chudčice,** se sídlem Chudčice 220,
32. **Obec Lažánky,** se sídlem Lažánky 14,
33. **Obec Holubice,** se sídlem Holubice 61,
34. **Obec Čebín,** se sídlem Čebín 21,
35. **Dobrovolný svazek obcí Ždánický les a Politaví,** se sídlem Jiráskova 502, Bučovice,
36. **Obec Kuchařovice,** se sídlem 8. Května 211, Kuchařovice,
37. **Město Boskovice,** se sídlem Masarykovo nám. 4/2, Boskovice,
38. **Svazek obcí pro výstavbu rychlostní komunikace R43,** se sídlem Masarykovo nám. 4/2, Boskovice,
39. **Město Židlochovice,** se sídlem Masarykova 100, Židlochovice,
40. **Město Pohořelice,** se sídlem Vídeňská 699, Pohořelice,
41. **E.ON Distribuce, a.s.,** se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice,
42. **Statutární město Brno,** se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno,
43. **Obec Bílovice nad Svitavou,** se sídlem Těsnohlídkovo náměstí 1000, Bílovice nad Svitavou,
44. **Obec Dobšice,** se sídlem Brněnská 70, Dobšice,
45. **RNDr. K. T.,**
46. **Povodí Moravy, s.p.,** se sídlem Dřevařská 11, Brno,
47. **Městys Svitávka,** se sídlem Hybešova 166, Svitávka,
48. **Městys Nedvědice,** se sídlem Nedvědice 42,
49. **Město Blansko,** se sídlem nám. Svobody 32/3, Blansko,
50. **Obec Šaratice,** se sídlem Náves 83, Šaratice,
51. **Obec Borotín,** se sídlem Borotín 200,
52. **Ing. O. P.,** zastoupen Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem Údolní 33, Brno,
53. **Obec Dolní Bojanovice,** se sídlem Hlavní 383, Dolní Bojanovice,
54. **Obec Radějov,** se sídlem Radějov 130,
55. **Obec Veverské Knínice,** se sídlem Veverské Knínice 260,
56. **Mikroregion Bílý potok, svazek obcí Lažánky-Maršov-Braníškov-Svatoslav,** se sídlem Lažánky 14, Veverská Bítýška,
57. **Obec Moravské Knínice,** se sídlem Kuřimská 99, Moravské Knínice,
58. **Obec Božice,** se sídlem Božice 380,
59. **Obec Březany,** se sídlem Březany 103,
60. **Obec Předklášteří,** se sídlem náměstí 5. května 1390, Předklášteří,
61. **Obec Březina,** se sídlem Březina 24,
62. **Obec Závist,** se sídlem Závist 2, Lipůvka,
63. **Obec Lažany,** se sídlem Lažany 129, Lipůvka,
64. **Obec Perná,** se sídlem Perná 294,
65. **Obec Morkůvky,** se sídlem Morkůvky 113,
66. **Městys Veverská Bítýška,** se sídlem náměstí Na městečku 72, Veverská Bítýška,
67. **ČEPS, a.s.,** se sídlem Elektrárenská 774/2, Praha 10,
68. **Obec Moravský Písek,** se sídlem Velkomoravská 1, Moravský Písek,

69. Obec Petrov, se sídlem Petrov 113,
70. Obec Braníškov, se sídlem Braníškov 41, Veverská Bítýška,
71. Město Kyjov, se sídlem Masarykovo nám. 30/1, Kyjov,
72. Obec Železné, se sídlem Železné 79, Pohořelice,
73. Město Hodonín, se sídlem Masarykovo nám. 1, Hodonín,
74. Město Ivančice, se sídlem Palackého nám. 196/6, Ivančice,
75. Obec Týnec, se sídlem Náves 1, Týnec,
76. Obec Podolí, se sídlem Podolí 1,
77. Obec Kuřimské Jestřabí, se sídlem Kuřimské Jestřabí 50,
78. Obec Lipůvka, se sídlem Lipůvka 146,
79. Město Veselí nad Moravou, se sídlem tř. Masarykova 119, Veselí nad Moravou,
80. Obec Dolní Loučky, se sídlem Dolní Loučky 208,
81. Občanské sdružení pro obchvat Znojmo, z.s., se sídlem Leska Horní 3701/19, Znojmo,
82. Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, se sídlem Dlážděná 1003/7, Praha 1, zastoupena JUDr. Jindřichem Vítkem, Ph.D., advokátem se sídlem Šafaříkova 201/17, Praha 2,
83. Město Strážnice, se sídlem náměstí Svobody 503, Strážnice,
84. Obec Vnorovy, se sídlem Hlavní 750, Vnorovy,
85. Mgr. Ing. D. S.,
86. Občanské sdružení pro realizaci silničního obchvatu města Kuřimi, se sídlem Tyršova 16/3, Kuřim,
87. Obec Rozdrojovice, se sídlem Na Dědině 7, Rozdrojovice,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje ze dne 5. 10. 2016, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele ag) P. F. N. proti výroku II., III. a VII. rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2017, č. j. 65 A 3/2017 – 931,

takto:

I. Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2017, č. j. 65 A 3/2017 – 931, **se** ve **výroku II. o odmítnutí návrhu navrhovatele ag) P. F. N.** a ve **výrocích V. a VII. zrušuje a v této části se věc vrací** krajskému soudu k dalšímu řízení.

II. Kasační stížnost směřující proti **výroku III.** rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 12. 2017, č. j. 65 A 3/2017 – 931, **se odmítá.**

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Brně rozhodl rozsudkem ze dne 20. 12. 2017, č. j. 65 A 3/2017 – 931, takto:
I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy – Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje ze dne 5. 10. 2016, navrhovatelů a) až af) a navrhovatelů ah) až ap) se zamítá.

II. Návrh na zrušení opatření obecné povahy – Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje ze dne 5. 10. 2016, navrhovatele ag) – P. F. N., se odmítá.
III. Navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení.
IV. Odpůrci se nepřiznává náhrada nákladů řízení proti navrhovatelům a) až af) a navrhovatelům ah) až ap).
V. Odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení proti navrhovateli ag) – P. F. N.
VI. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.
VII. Navrhovateli ag) – P. F. N., bude po právní moci tohoto rozsudku vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, a to z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám zástupce navrhovatele Mgr. Pavla Černého, advokáta ve Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 33, Brno.

[2] Krajský soud zdůvodnil odmítnutí návrhu navrhovatele ag) P. F. N. v kapitole III.A.3.f napadeného rozsudku obsáhlým převzetím argumentace Nejvyššího správního soudu vyslovené v jeho usnesení ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 Ao 1/2012 – 62. Vycházel z toho, že stěžovatel obdobně jako v tamní věci argumentuje dotčením svých konkrétně označených nemovitostí v obci S. v Rakousku plánovanou dálnicí A5 na rakouském území, která má navazovat na rychlostní silnici R52 Brno – Mikulov (poznámka NSS: v podáních rovněž označována jako „D52“). Krajský soud z označeného rozsudku Nejvyššího správního soudu užil zejména závěr, že stěžovatel neprokázal přímý vztah k území dotčenému Zásadami územního rozvoje Jihomoravského kraje (dále též „ZÚR JMK“), přičemž zde není dán žádný důvod plynoucí z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, připouštějící výjimečné dotčení vlastníků nemovitostí mimo regulované území.

[3] Včasná kasační stížnost navrhovatele ag) P. F. N. (dále též „stěžovatel“) doplněná dne 19. 6. 2018 výslovně směřuje proti výrokům II., III. a VII. napadeného rozsudku krajského soudu, a to pro existenci kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s“). Stěžovatel zejména namítá, že aktivní legitimace v řízení podle §101a odst. 1 s. ř. s. je dána tvrzením navrhovatele o existenci konkrétního dotčení jeho subjektivních práv. K tomu poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 5. 2011, sp. zn. 8 Ao 2/2011. Krajský soud v napadeném rozsudku výslovně uvedl, že stěžovatelův návrh spočívá na stejných tvrzeních, jako jeho předchozí návrh ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 Ao 1/2012. To ale není pravda. Stěžovatel ve svém nynějším návrhu právě s ohledem na citované usnesení Nejvyššího správního soudu svou argumentaci podstatně upravil a uvedl další důvody, z nichž dovozoval svou aktivní legitimaci. Rozsudek krajského soudu v části odmítající jeho návrh považuje za nepřezkoumatelný pro nevypořádání těchto nových návrhových tvrzení. Je přesvědčen, že se na něho vztahují závěry uvedené v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, a v rozsudku téhož soudu ze dne 20. 3. 2014, č. j. 9 Aos 2/2012 – 77. Je totiž vlastníkem nemovitostí nacházejících se sice mimo regulované území, ale přesto regulací významně dotčených. Stěžovatelovy v návrhu označené nemovitosti jsou na území obce S. přímo hraničící s Českou republikou v místě dotčeném regulací. Přitom nelze tvrdit, že zdrojem dotčení bude pouze rakouská dálnice A5. Její existence je podmíněna záměrem dálnice D52 obsaženém v napadených zásadách. V obci S. se tedy projeví příhraniční vlivy regulace na české straně. Rodinný dům

stěžovatele se nachází cca 400 m od koridoru dosud nerealizované dálnice A5 a i bez její výstavby se v důsledku vybudování české dálnice D52 zvýší zatížení spojené s nárůstem dopravy v okolí. Zejména zvýšení kamionové dopravy přinese mnohem vyšší znečištění, nárůst emisí i imisní zátěže. Stěžovatelův zdroj pitné vody a potok protékající přes jeho nemovitosti bude ohrožen i splachem znečišťujících látek. Negativními důsledky bude postižena i stěžovatelova bažantnice. Z toho všeho stěžovatel dovozuje své dotčení ZÚR JMK, a to v míře zakládající jeho aktivní legitimaci. Stěžovatel pro úplnost pomocí modelování alternativ možného dopravního propojení konstatuje nerozumnost řešení, které bylo v ZÚR JMK přijato. Za nepodložený považuje závěr, k němuž dospěl Nejvyšší správní soud v předchozím rozhodnutí o neovlivnění stěžovatelových nemovitostí, pokud nebylo provedeno příhraniční vyhodnocení SEA. Nepřiznáním aktivní legitimace bylo stěžovateli upřeno právo na spravedlivý proces a v důsledku toho bylo nepřiměřeně zasaženo do jeho vlastnického práva. Proto navrhuje, aby napadený rozsudek krajského soudu byl zrušen v napadených výrocích II., III. a VII., a v této části aby věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Odpůrce se k této kasační stížnosti vyjádřil podáním ze dne 23. 10. 2018. Podle jeho názoru je situace stejná jako v případě prvního stěžovatelova návrhu proti předchozím ZÚR JMK. I nyní stěžovatel tvrdí, že se jeho rodinný dům nachází cca 400 m od koridoru doposud nerealizované části dálnice A5. Odpůrce ovšem nemohl nijak ovlivnit vymezení tohoto koridoru, nehledě na to, že koridor pro dopravní stavbu je vždy plánován několikanásobně širší, než bude skutečnost. To znamená, že realizovaná dopravní stavba nemusí mít na stěžovatelovy nemovitosti žádný podstatný vliv. Je věcí Rakouska, kam dálnici A5 umístí a jaká opatření k odstranění, zmírnění či kompenzaci případných negativních vlivů stavby učiní. Nic z toho se ZÚR JMK netýká a stěžovateli proto nelze přiznat aktivní legitimaci. Tou se také krajský soud v napadeném rozsudku dostatečně zabýval včetně akceptování stávající judikatury Nejvyššího správního soudu. Pokud by se ten v dané věci od své judikatury hodlal odchýlit, musel by tak učinit cestou předložení věci rozšířenému senátu. Odpůrce proto legitimně očekává, že Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu se svou rozhodovací praxí posoudí jako podanou osobou zjevně neoprávněnou a odmítne ji.

[5] Protože kasační stížnost navrhovatele ag) míří vůči jinému věcnému výroku napadeného rozsudku a stojí na tomu odpovídající zcela odlišné argumentaci než kasační stížnosti ostatních stěžovatelů, kteří napadli rozsudek krajského soudu ze dne 20. 12. 2017, č. j. 65 A 3/2017 – 931, byla usnesením tohoto soudu ze dne 11. 10. 2018, č. j. 2 As 122/2018 – 396, vyloučena k samostatnému řízení.

[6] Vzhledem k tomu, že odpůrce označil kasační stížnost za nepřípustnou, je třeba poukázat na znění § 102 s. ř. s., podle něhož je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak. Nepřípustnou je kasační stížnost pouze za splnění podmínek uvedených v § 104 odst. 1, 2, 3 a 4 s. ř. s., přičemž žádný z těchto důvodů se na stěžovatele zjevně nevztahuje. Nepřichází proto v úvahu její odmítnutí pro nepřípustnost. Pouze za situace, kdy by krajský soud věcně projednal návrh osoby trpící nedostatkem aktivní legitimace, pak by kasační soud po zrušení rozsudku

krajského soudu návrh současně odmítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Naopak, pokud krajský soud návrh odmítne pro nepřípustnost, lze se proti takovému rozhodnutí bránit kasační stížností, což výslovně plyne z § 102 a § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Přitom kasační soud posuzuje pouze důvodnost odmítnutí, nikoliv věcné důvody návrhu na zrušení opatření obecné povahy.

[7] Kasační stížnost je tedy přípustná, nikoliv však v plném rozsahu. Stěžovatel totiž mimo výroku II. a VII. brojí proti výroku III. napadeného rozsudku. Tím krajský soud vyslovil, že navrhovatelé nemají právo na náhradu nákladů řízení. Výrok by bylo možno vztáhnout ke všem navrhovatelům, tedy i ke stěžovateli. Z odůvodnění rozsudku (část IV. odst. 706) však plyne, že tento výrok je spojen s věcným neúspěchem navrhovatelů a) až f) a ah) až ap). O náhradě nákladů řízení spojených s odmítnutím návrhu navrhovatele ag) soud pojednal samostatně v odst. 708 rozsudku, a přesto, že zde odkazuje na znění § 60 odst. 3 s. ř. s. o nedostatku práva na náhradu nákladů řízení, aplikuje ho pouze ve vztahu k odpůrci, a tedy výroku V. Napadá-li tedy stěžovatel výrok III., který se ho netýká, je jeho kasační stížnost v této části podána osobou neoprávněnou a musí být v této části odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. c), § 120 s. ř. s.

[8] Zákonnost ostatních napadených výroků označeného rozsudku krajského soudu kasační soud vážil v mezích uplatněného kasačního důvodu. Stěžovatel správně označil kasační důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť jeho návrh na zrušení ZÚR JMK byl soudem odmítnut. Tento kasační důvod v sobě ovšem obsahuje i tvrzenou nepřezkoumatelnost rozsudku či nesprávný právní názor.

[9] Kasační stížnost je důvodná.

[10] V prvé řadě je nutné se zabývat námitkou, že výrok II. rozsudku krajského soudu o odmítnutí návrhu je nepřezkoumatelný z důvodu nekritického převzetí argumentace Nejvyššího správního soudu z předchozího usnesení ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 Ao 1/2012 – 62, přestože se návrhová argumentace lišila. Porovnáním návrhových tvrzení vztahujících se k aktivní legitimaci v obou návrzích je třeba stěžovateli přisvědčit. V návrhu, který posuzoval Nejvyšší správní soud v tamní věci (část III., s. 33 návrhu), stěžovatel skutečně argumentoval dotčením výslovně plynoucím z výstavby rakouské dálnice A5 a tomu také plně odpovídaly důvody, pro které tento soud tehdejší návrh stěžovatele odmítl. Oproti tomu návrh podaný tímto stěžovatelem dne 10. 7. 2017 (část III., s. 34, 35 návrhu) stojí na tvrzeních obdobných těm uvedeným v kasační stížnosti, tedy v podstatné míře odlišných od předchozího návrhu, a to zejména v tom, že nyní tvrdí dotčení předmětem regulace obsažené v ZÚR JMK, k němuž dojde v důsledků vlivů české rychlostní komunikace R52 (D52) na jeho nemovitosti na rakouském území.

[11] Pokud krajský soud odmítl stěžovatelův návrh pouhým převzetím argumentace z usnesení tohoto soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 Ao 1/2012 – 62, aniž by reflektoval a vypořádal nová zčásti odlišná tvrzení, jimiž stěžovatel dokládal svou aktivní legitimaci, pochybil. Výrok II. o odmítnutí návrhu tedy není podložen odůvodněním vypořádávajícím podaný návrh. Pokud výrok rozhodnutí nemá oporu v jeho odůvodnění proto, že se toto odůvodnění míjí s návrhovými důvody, je třeba rozhodnutí v této části považovat za nepřezkoumatelné z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Tím je

dán kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť odmítnutí návrhu nepřezkoumatelným způsobem neobstojí.

[12] S ohledem na odpůrcem zmíněné legitimní očekávání ve vztahu k posouzení aktivní legitimace stěžovatele, je třeba zdůraznit, že při odlišnosti obou návrhů nemohl být právní názor vyslovený v usnesení tohoto soudu sp. zn. 1 Ao 1/2012 dostatečným podkladem pro rozhodnutí krajského soudu v této věci, a nebyl proto ani důvod k jejímu předložení rozšířenému senátu podle § 17 odst. 1 s. ř. s.

[13] Stěžovatel dále tvrdí, že za odmítnutím jeho návrhu stojí i nesprávný právní názor soudu. Ten v prvé řadě spočívá v tom, že stěžovateli nepřiznal aktivní legitimaci k podání návrhu. Krajský soud se ovšem vyslovil pouze tím, že odkázal na shora označené předchozí usnesení Nejvyššího správního soudu, z něhož citoval. Tato citace zahrnuje i znění odst. 11 a 12 usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 1/2012 – 62. V nich tento soud poukázal na usnesení rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, a vyslovil, že vliv rychlostní silnice R52 na nemovitosti v Rakousku může být pouze nepřímý, a to jen při současné realizaci dálnice A5; zde ovšem opět vycházel z návrhového tvrzení o dotčení provozem rakouské dálnice. V odst. 12 citovaného usnesení (č. j. 1 Ao 1/2012 – 62) tento soud dále vyloučil tehdejší rakouské navrhovatele včetně stěžovatele i pro nedostatek absolutních práv k nemovitým věcem v dotčeném území, přičemž odkázal na odst. 40 citovaného usnesení rozšířeného senátu (č. j. 1 Ao 1/2009 – 120). Je pravdou, že tam rozšířený senát vyslovil, že porušení procesních práv může tvrdit jen ten, komu přísluší hmotná práva k nemovitostem v regulovaném území; posuzoval ale aktivní legitimaci osob, které neměly vůbec vlastnická práva k nemovitostem v regulovaném území (jednalo se o podnájemce – viz odst. 39), a navíc v odst. 37 výslovně připustil aktivní legitimaci vlastníků nemovitostí s regulovaným územím sousedících či od něho vzdálených za situace, kdy se vlivy významně projeví i mimo regulované území. Tento poukaz by byl udržitelný právě jen v případě, že by byly vyloučeny vlivy rychlostní silnice R52 na nemovitosti stěžovatele na rakouském území; to tehdy soud neposuzoval, neboť s ohledem na návrhová tvrzení tak činit nemusel. V nynější věci bylo na krajském soudu, aby použitelnost argumentace rozšířeného senátu poměřil s odlišným návrhovým tvrzením, což neučinil.

[14] Pokud jde o věcné a procesní výtky uplatněné stěžovatelem v návrhu a zopakované v kasační stížnosti, krajský soud je s ohledem na odmítnutí návrhu neposuzoval a Nejvyšší správní soud se těmito kasačními výtkami proto ani nemohl zabývat. Stejně tak nemohl vzít v úvahu polemiku stěžovatele s usnesením tohoto soudu č. j. 1 Ao 1/2012 - 62, pokud dospěl k závěru, že toto rozhodnutí odpovídalo tehdy uplatněným návrhovým důvodům, které s ohledem na tehdejší skutkový stav akceptoval a neshledal důvod pro předložení věci rozšířenému senátu.

[15] Pro posouzení věci, k němuž je krajský soud v dalším řízení povinen, aby dostál povinnosti vypořádání stávajících návrhových tvrzení k aktivní legitimaci stěžovatele, je třeba uvést, že v zásadě není vyloučeno jeho dotčení územní regulací jenom proto, že žije na území Rakouska, pokud ZÚR JMK počítají se stavbou, která může mít výrazné přeshraniční vlivy zasahující jeho nemovitosti. Stejně tak je namístě přihlédnout k tomu, že silnice R52 je součástí mezinárodního komunikačního propojení, a už tím, že předpokládá

určitou návaznost v další zemi, je třeba zabývat se jejími případnými dopady. Zde lze vážit např. i význam rozsudku SDEU ve věci C-205/08 (Umweltanwalt von Kärtnen). Nic z toho ovšem krajský soud zatím nehodnotil. Z toho, že návrh byl soudem odmítnut, pak plyne, že ve vztahu ke stěžovateli ani nemohl posuzovat věcné ani procesní výtky vůči ZÚR JMK; to totiž přichází v úvahu jedině v případě, že krajský soud ve vztahu k nyní uplatněným důvodům aktivní legitimace tuto posoudí opačně.

[16] Naplnění kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. je důvodem ke zrušení výroku II. napadeného rozsudku krajského soudu. Zrušení tohoto výroku pak má za následek zrušení závislých výroků o náhradě nákladů řízení, případně o soudních poplatcích, a to bez ohledu na to, zda byly kasační stížností napadeny. Jak již bylo uvedeno v odstavci [7] krajský soud ve výroku nerozhodl o náhradě nákladů řízení stěžovatele, od odmítnutí návrhu ovšem dovodil nedostatek práva na náhradu nákladů řízení odpůrce (výrok V.); ten je proto třeba zrušit. Stejně tak výrok VII. (pozn. NSS: v odůvodnění v odst. 708 je nesprávně poukazováno na výrok VIII.) o vrácení soudního poplatku navrhovateli ag) je odvozen od zrušeného výroku o odmítnutí návrhu.

[17] Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věta první s. ř. s. zrušil výroky II., V., a VII. napadeného rozsudku krajského soudu a podle téhož ustanovení v tomto rozsahu věc vrátil k dalšímu řízení krajskému soudu, který je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[18] Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. listopadu 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu